

Трето съобщение

**Да учим всички народи, като ги кръщаваме
в името на Отца, Сина и Святия Дух**

Пасажи от Писанията: Мт. 28:16-20

I. „Даде Ми се всяка власт на небето и на земята“— Мт. 28:18:

- А. Бог е върховната власт и Той притежава цялата власт—Римл. 9:20-21:
 - 1. Властта произлиза от самото същество на Бога—Откр. 22:1.
 - 2. Цялата власт—правителствена, позиционна и духовна—произлиза от Бога—Бит. 9:6; Римл. 13:1-7; Йн. 19:10-11; 2 Кор. 10:8; 13:10.
- Б. Има два аспекта на духовната власт:
 - 1. Положителният аспект се състои в това да служим на светиите, да ги пастируваме, да ги снабдяваме и да ги изграждаме—Мт. 20:25-28; 2:6; 24:45; 2 Кор. 10:8.
 - 2. Отрицателният аспект се състои в това да се разправим с врага и с нещата, свързани с него.
- В. В божествеността, като Си Единородният Божи Син, Господ има власт над всичко—Мт. 28:18.
- Г. Но в човешката Си природа, като Човешкият Син и Царят на небесното царство, след възкресението Си Той получи властта на небето и на земята.

II. „И така, идете, учете всички народи и ги кръщавайте в името на Отца и Сина и Святия Дух“— 19-ти стих:

- А. Понеже небесният Цар беше получил цялата власт (18-ти стих), Той изпрати учениците си да учат всички народи.
- Б. Те отиват с Неговата власт.
- В. Да учим народите, означава да превръщаме езичниците в хора на царството за установяването на Неговото царство, което е църквата, още днес, на тази земя.
- Г. Кръщението извежда покаяните се хора от тяхното старо състояние и ги въвежда в ново състояние чрез приключване на техния стар живот и чрез тяхното зараждане с новия живот на Христос, за да могат те да станат хората на царството.
- Д. Думата *в* посочва съюз, като в Римляни 6:3 и Галатяни 3:27:
 - 1. Същата старогръцка дума се използва в Деяния 8:16, 19:5 и в 1 Коринтяни 1:13, 15.
 - 2. Да кръщаваме хората в името на Триединния Бог, означава да ги въвеждаме в духовен и тайнствен съюз с Него.
- Е. Божествената Троица има едно име:
 - 1. Името е съвкупността на Божественото Същество и се равнява на Неговата личност.
 - 2. Да кръщаваме хората в името на Триединния Бог, означава да ги потапя във всичко онова, което Триединният Бог представлява.
- Ж. За конституирането на царството Матей разкрива реалността на Божествената Троица, като дава едно име за тримата—Отца, Сина и Духа:
 - 1. В 1-ва глава на Евангелието от Матей Святият Дух (1:18), Синът Христос (18-ти стих) и Бог Отец (23-ти стих) са налице за произвеждането на човека Исус (21-ви стих), Който, в качеството Си на Спасителя Йехова и Бог с нас, е самото възплъщение на Триединния Бог.

2. В 3-та глава на Евангелието от Матей е представена сцена, в която Синът стои във водата на кръщението под отвореното небе, Духът като гълъб слиза върху Сина, а Отец говори от небесата на Сина—стих. 16-17.
3. В 12-та глава Синът, като човек, изгонваше бесове чрез Духа за въвеждането на царството на Бог Отец—28-ми стих.
4. В 16-та глава Отец разкри Сина на учениците за изграждането на църквата, която е жизненият пулс на царството—стих. 16-19.
5. В 17-та глава Синът влезе в преображението (2-ри стих) и беше потвърден от думите на благоволение на Отца (5-ти стих); това беше едно миниатюрно представяне на явяването на царството (16:28).
6. Накрая, в последната глава на Евангелието от Матей, след като Христос, като последният Адам, премина през процеса на разпятие, влезе в сферата на възкресението и стана животворящият Дух, Той се върна при учениците Си в атмосферата на и реалността на възкресението Си, за да им заръча да превръщат езичниците в хора на царството, като ги кръщават в името, в личността, в реалността на Божествената Троица.
7. Съгласно Евангелието от Матей кръщаването в реалността на Отца, Сина и Духа е необходимо за конституирането на небесното царство.
8. За разлика от земното общество, небесното царство не може да се сформира с човечи от плът и кръв (вж. 1 Кор. 15:50); то може да бъде конституирано само с хора, които са потопени в съюза с Триединния Бог и които са установени и изградени с вработения в тях Триединен Бог.

III. „Като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века“—Мт. 28:20:

- А. Да учим вярващите да пазят всичко, което Господ е заповядал, означава да учим всички народи—19-ти стих.
- Б. Небесният Цар е Емануил, Бог с нас—1:23.
- В. Затова винаги, когато се събираме в Негово име, Той е сред нас—18:20.
- Г. Бидейки такъв, Той никога не може и никога няма да остави Своите вярващи.
- Д. Евангелието от Матей доказва, че Господ, като Емануил, е небесният Цар, Който постоянно е със Своите хора до завръщането Си.
- Е. Свършекът на века е край на този век, времето на Господната парусия, на Господното пришествие:
 1. Думата *свършек* означава, че върви процес, който ще бъде завършен или изпълнен.
 2. В Матей 28:20 думите *свършека на века* обозначават края на сегашната епоха, епохата на църквата.
 3. Свършекът на века ще бъде трите години и половина на голямата скръб—Дан. 12:4, 6-7, 9.
 4. *Край*, за който се говори в Матей 24:6, е свършекът на века, който ще бъде трите години и половина (последната половина на седемдесетата седмица) на голямата скръб.
 5. Свършекът на века не е край на света, а е завършването на епохата на църквата, епохата на благодатта; тази епоха е много близо до завършването си.
 6. Господ обеща, че във възкресението Си ще бъде с нас през всичките дни, с цялата власт, до свършека на века, тоест до края на тази епоха.